

הרב יעקב ישראלי קניבסקי שליט"א

נכדו נאמן ביתו של רבינו הגדול ז"ע"א

מרן הגראי"ם שך ביקש להזuir: "תגידי לו שזה העוניים של כלל ישראל!"

מהבית".
שאל המלווה, איזו גمرا? אמר רבינו, "שייה ברכות". רצוי למללה במיהירות, לא רצוי להפסיק את התורה לרופא והביאו לרבינו גمرا ברכות.
כשהגיעו אל הרופא אמר הרופא לרבינו, עכשו נוריד את התחבושת ונראה איך הרוב רואה.
מיד אמר רבינו, "תביאו קודם את הגمرا", רבינו לקח את הגمرا, פתח את הגمرا ושם אותה גבוה מול עיניו. כשהורידו את התחבושת מהעין, מיד החל רביינו לקרוא את הגمرا.
לאחר מכון הסביר רביינו, "אתם יודעים למה עשיתם זאת זה? רציתם שהדבר הראשון שהעוניים של יראו זה גمرا. מיד כשיוריד לי את התחבושת שהעוניים של יראו גمرا".
רבינו למד עוד קצת מהגמרה ומואוד שמה שראה טוב, ואמר לעשות ניתוח גם על העין השניה.
כשיצאו מהרופא, שאל הרופא את בני המשפחה, "אתם בטוחים שהרב הצליח לפני הניתוח ללמידה ולקרוא מתוך הספרים? אמרו, "וזאי, כל היום הרוב למד מתוך הספרים!".
אמר הרופא, "לפי מה שאני רואה, הוא לא ראה כלל בעוניים, תדעו לכם שתקופת ארכוה הוא למד הכל בעל פה!"

• • •

לאחר הניתוח ביקש רביינו לנסוע למרן הגראי"ם שך. מרן זצוק"ל קיבל את רבינו זצוק"ל בשמחה רבה, ורבינו אמר לו ישר כח על התפילה ועל הכל.
אחד התמונות המפורסמות שרבינו נפגש עם מרן הגראי"ם שך בביתו, הייתה מביקור זה.
למחרת ביקש רביינו לנסוע גם לחמיין, מרן הגראי"ש אלישיב זצוק"ל שגם היה לחוץ מהනיות. נכנסו לחדרו של מרן, ומיד שנכנסו שאל בידиш מרן הרוב אלישיב, איך היה הניתוח על העוניים?
רבינו אמר, ב"ה בסדרomid התחלו לדבר לימודי על שאלה שנשאלה על ידם וכך המשיכו חצי שעה לדבר לימודי, לא על הניתוח ולא שום עניין אחר, ובסיום הלימוד המשותף נפרדו ורבינו חזר לבני ברק.

הביא לדפוס: הרב ישראלי קווטלר

לפני עשרות שנים רבינו זצוק"ל סבל מבעיה בעין.
בבית הבינו שהוא מתאפס מאוד בקריאה הספרים
ואינו רואה טוב. ←
אחד מבני הבית שהיה מקורב גם למרן הגראי"ם שך זצוק"ל,
הלק למרן הרוב שך ואמר לו שרבינו לא רואה כל כך טוב ומתකשה
בקראת האותיות הקטנות בגילוין הש"ס של רבינו עקיבא אייג.
אמר לו מרן הגראי"ם שך, لماذا אתם מתהממים, אתם יודעים
שאם יהיה תלי בו הוא לא ילך לשום רופא, צריך לחת אתו
רופא, יש רופא בירושלים ד"ר זילברמן – הוא היה הרופא שאף
טיפול במרן הגראי"ם שך – אני מכיר אותו, תלכו אליו ויטפל בו.
הוסיף מרן הגראי"ם שך זצוק"ל: "תגידי לו שידע שזה העוניים
של כלל ישראל ולכן שיטפל בו בכל הרצינות".
לקחו את רבינו לד"ר זילברמן, והוא אמר שלדעתו זו בעיה של
קטראקט וצריך להזמין ניתוח.
הוא היה רופא שומר תורה ומצוות וירא שמים ואמר: "אם
הרב שך אמר שזה עוניים של כלל ישראל, אני מפחד להתעסק עם
העוניים האלה, אני לא רוצה לחתת סיון. תלכו לד"ר בלומנטל בתל
אביב, הוא רופא חילוני והוא יטפל ברוב. תאמרו לו שאני חושב שזה
עוני של ניתוח".
נסעו לתל אביב, הגיעו אל הרופא ולאחר בדיקה אמר, גם לדעתו
זה עניין של קטראקט וצריך לעשות ניתוח.
חזרו למרן הרוב שך וסבירו לו את הדברים. אמר מרן זצוק"ל,
בסדר, אבל נתחיל עם עין אחת, לא לעשות ניתוח לשתי העוניים
בנת אחת".
הוסיף מרן זצוק"ל וביקש: "בשפתה של הניתוח תחקשו אליו
שאני יכול להתפלל, אגיד תהילים".

• • •

באותם זמנים לא היו טלפונים כמו היום ועם תחילת הניתוח
עדכנו את מרן דרך טלפון של הרופא ומרן אמר תהילים להצלחת
הניתוח.
לאחר הניתוח אמר הרופא שצריך לחbos את העין ושיבוא
למהורת להוריד את התחבושת.
למהורת באו לחת את רבינו לרופא, רבינו כבר ישב באותו
ופתחום אמר למי שהתלווה אליו: "תעללה למעלה להביא לי גمرا